

Arrest

nr. 57 567 van 8 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 20 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. BELDERBOSCH en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 17 maart 2010 het Rijk binnen en diende op 18 maart 2010 een asielaanvraag in. Op 19 november 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U hebt van 2001 tot 2009 in het districtshuis van Achapniak gewerkt als specialist op de afdeling verkoop, bediening en reclame. Omdat u was tewerkgesteld bij de overheid, was u sympathisant van de regeringspartij,

maar u bent nooit lid van een politieke partij geweest. Bij de presidentsverkiezingen van februari-maart 2003 was u vertrouwenspersoon en bij de parlementsverkiezingen van 25 mei 2003 trad u op als lid van de lokale kiescommissie. Bij het referendum op 27 november 2005 kreeg u een accreditatie als voorzitter van de lokale kiescommissie en in 2008 werd u opnieuw als voorzitter van de kiescommissie aangesteld. Telkens deed u dit op vraag van de plaatselijke overheid van Achapniak. Sinds 2008 wou u niet meer als voorzitter van de kiescommissie optreden ondanks de vraag van de burgemeester van uw stad, Ruben Hovsepyan, en dit omdat u geen verkiezingsfraude meer wou plegen. U werd verweten een verrader te zijn maar desondanks werd u, naar uw wil, bij de gemeenteraadsverkiezingen te Jerevan op 31 mei 2009 enkel als lid en niet meer als voorzitter van de kiescommissie aangeduid. Op deze verkiezingsdag werd u samen met Baghashyan Gayane, een vertegenwoordiger van de oppositiepartij Armeens Nationaal Congres gefotografeerd. Ook dit werd u door Ruben Hovsepyan kwalijk genomen.

Op 7 juni 2009 werd u door Tigran Gharibyan, uw afdelingshoofd, opgebeld. Hij vertelde u dat hij vanuit het districtshuis de opdracht had gekregen om geld op te halen. U hebt samen met hem dit geld opgehaald bij twee personen, zijnde petekinderen van generaal Manvel Grigoryan. U bent vervolgens met deze personen en Tigran naar uw huis teruggekeerd, waar u dit geld, 160.000 dollar, geteld hebt. Omdat Tigran diezelfde avond zijn moeder ging bezoeken in het ziekenhuis, werd het geld bij u thuis achtergelaten. Op 8 juni 2009 kwam Tigran u thuis ophalen samen met het geld en jullie zijn naar het districtshuis gegaan. U hebt het geld daar achtergelaten en bent vervolgens aan het werk gegaan. In de namiddag belde Tigran u op om te zeggen dat u zich samen met hem diende te melden bij de burgemeester. Toen u bij de burgemeester kwam, toonde hij met een apparaat dat het geld dat u had geteld vals was. Hij beschuldigde u van de vervalsing, maar u ontkende dit. Omdat Tigran goede connecties had met Lova Hatshatryan, een goede vriend van Aghvan Hovsepyan, de hoofdprocureur van Jerevan en tevens broer van de burgemeester Ruben Hovsepyan, werd Tigran met rust gelaten. De burgemeester geloofde niet dat u niets te maken had met de vervalsing. U werd hierop geslagen en bedreigd: indien u het bedrag niet terug zou geven, zou u voor 15 jaar opgesloten worden. Vervolgens werd u naar het vakantiehuis van Armen Bagdasaryan, de viceburgemeester van Achapniak, gebracht. Daar werd u verder geslagen door meerdere personen, waaronder de lijfwachten van de burgemeester en de viceburgemeester. Op 11 juni 2009 kwamen deze lijfwachten en enkele onbekende personen naar u thuis. Zij namen uw paspoort en de eigendomsakte van uw huis mee en u kreeg nog tot 25 juni 2009 om het bedrag van 160.000 dollar terug te betalen. Dezelfde personen zijn nog enkele malen bij u thuis langs geweest om u duidelijk te maken dat de burgemeester op het geld wachtte. Op 20 juni 2009 bent u samen met uw gezin vertrokken naar het dorp Atashar in de regio Hoktemberyan, waar jullie tot 25 augustus 2009 zijn verbleven. Uw vader en moeder bleven in uw huis wonen. U hebt via uw neven vernomen dat uw vader op 22 juni 2009 door diezelfde personen was meegenomen en geslagen om uw verblijfplaats te weten te komen. Omdat uw vader ernstige gehoorproblemen heeft, hebt u sinds 20 juni 2009 geen enkel persoonlijk contact meer gehad met hem. Na het overlijden van uw moeder in juli 2009, heeft uw vader in september 2009 eveneens uw huis verlaten en sindsdien woont hij afwisselend bij uw twee zussen in Armenië.

U verbleef vervolgens van 25 augustus 2009 tot 7 november 2009 in het dorp Mravyan, regio Aparan, om daarna op 30 januari 2010 samen met uw minderjarige dochter, Voskanyan Arpine, vanuit Norakert Vartenis naar Batumi (Georgië) te reizen. Uw vrouw, Nadiryan Krisitine en uw zoon Erik zijn in Armenië gebleven en verblijven daar nog steeds, maar hebben geen vast adres. U bent in Batumi bij een vriend verbleven en op 13 maart 2010 bent u samen met uw dochter vertrokken. Op 17 maart 2010 kwam u in België aan en de volgende dag vroeg u asiel aan. Sinds u hier in België bent, hebt u via contacten vernomen dat bepaalde personen nog steeds bij uw neven naar u informeren.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw militair boekje, uw huwelijksakte, de overlijdensakte van uw moeder, een opleidingscertificaat, een lidkaart van de sociale organisatie Nik Aparan, een tewerkstellingsattest dd.3/06/2009, twee attesten van de centrale kiescommissie, geldig voor 5 jaar, dat u mag zetelen in een lokale kiescommissie, accreditaties als lid van een kiescommissie dd.4/05/2003 en dd.6/05/2009, accreditaties als vertrouwenspersoon dd.24/01/2003 en dd. onbekend, accreditaties als voorzitter van een kiescommissie dd.15/11/2005 en dd.30/01/2008, verkiezingsrapporten dd.7/09/2008 en dd.31/05/2009 en een foto van u en Baghashyan Gayane.

B. Motivering

U hebt Armenië verlaten omdat u op 8 juni 2009 op onofficiële wijze en onterecht werd beschuldigd van geldvervalsing door de burgemeester en viceburgemeester van uw stad, respectievelijk Ruben Hovsepyan en Armen Bagdasaryan (CGVS I gehoor 30/09/2010 p.12-13). U stelde uitdrukkelijk dat u valselijk beschuldigd werd omdat u bij de gemeenteraadsverkiezingen van mei 2009 had

geweigerd het voorzitterschap van de lokale kiescommissie op u te nemen. (CGVS II gehoor 4/11/2010, p.10-11, 13-14) Ook het feit dat u op de verkiezingsdag van 31 mei 2009 gefotografeerd werd met oppositielid Gayane Baghashyan maakte de plaatselijke autoriteiten kwaad (CGVS II, p.5). U kreeg tot 25 juni 2009 de tijd om het bedrag van 160.000 dollar terug te geven, maar u bent vanaf 20 juni 2009 ondergedoken en u hebt niets betaald. U vreest bij terugkeer naar Armenië dat men u zal vermoorden of dat u officieel zal worden beschuldigd van geldvervalsing en zo een gevangenisstraf van 15 jaar zal riskeren. Volgens u is een opsluiting mogelijk omdat de hoofdprocureur van Jerevan, Aghvan Hovsepyan, de broer is van burgemeester Ruben Hovsepyan (CGVS I, p.18; CGVS II, p.8, 14).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-Generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden - u zou valselijk beschuldigd zijn van geldvervalsing door de burgemeester van het district Achapniak en hierdoor bij terugkeer naar Armenië het risico lopen om gedood te worden door zijn handlangers of om veroordeeld te worden tot een gevangenisstraf van 15 jaar, een gevolg van het feit dat u als ambtenaar op het districtshuis en voormalig voorzitter van een kiescommissie weigerde mee te werken aan de fraude bij de gemeenteraadsverkiezingen van Jerevan in mei 2009 door niet langer op te willen treden als voorzitter en van het feit dat u samen met een lid van de oppositie poseerde voor een foto - niet aannemelijk.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-Generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft.

De door u neergelegde attesten van de centrale kiescommissie dat u mag zetelen in een lokale kiescommissie, de verkiezingsrapporten dd.7/09/2008 en dd.31/05/2009, de accreditaties als lid van de kiescommissie dd.4/05/2003 en dd.6/05/2009, de accreditaties als vertrouwenspersoon dd.24/01/2003 en dd. onbekend en de accreditaties als voorzitter van de kiescommissie dd.15/11/2005 en dd.30/01/2008 tonen aan dat u verschillende functies hebt uitgeoefend bij diverse verkiezingen. Dit wordt door mij niet betwist. Deze stukken tonen echter niet aan dat u ooit betrokken was bij verkiezingsfraude of dat u weigerde hieraan mee te werken in 2009. Evenmin bieden zij een begin van bewijs aangaande de door u aangehaalde ernstige vervolgingsfeiten in de nasleep van de lokale verkiezingen in Jerevan in 2009. Eveneens biedt de door u voorgelegde foto van u en Baghashyan Gayane geen enkele ondersteuning van de door u verklaarde problemen na de verkiezingen. Het tewerkstellingsattest dd.3/06/2009, ondertekend door Ruben Hovsepyan geeft aan dat u vanaf 25 oktober 2001 tot 3 juni 2009 hebt gewerkt als bediende in het districtshuis bij de afdeling verkoop, bediening en reclame, maar biedt verdere geen informatie over uw beweerdde problemen met Ruben Hovsepyan.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

De rest van door u neergelegde documenten zijnde uw militair boekje, huwelijksakte, overlijdensakte van uw moeder, opleidingscertificaat en een lidkaart van de sociale organisatie Nik Aparan wijzigen voorgaande conclusie niet. Deze documenten bevatten immers enkel informatie aangaande

uw persoonlijke identiteitsgegevens, uw militaire dienst, uw familie en uw sociale activiteiten, dewelke hier niet in twijfel getrokken worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 195-196). Verzoeker legt een militair boekje neer, een huwelijksakte, de overlijdensakte van zijn moeder, een opleidingscertificaat, een lidkaart van de sociale organisatie Nik Aparan, een tewerkstellingsattest d.d.3/06/2009, twee attesten van de centrale kiescommissie, accreditaties als lid van een kiescommissie, als vertrouwenspersoon en als voorzitter van een kiescommissie, verkiezingsrapporten en een foto van verzoeker en oppositielid "Baghashyan Gayane" en argumenteert *"dat deze documenten in samenhang met zijn relaas dienen te worden gezien, en dat ze aldus een aantal centrale feiten ondersteunen die verzoeker naar voor brengt, bv, het feit dat hij vertrouwenspersoon bij de verkiezingen is geweest, en dat hij verschillende functies heeft uitgeoefend bij diverse verkiezingen, en aldus tot de geloofwaardigheid van zijn relaas bijdragen."* Verzoeker argumenteert verder *"dat het een redeneerfout is om op basis van veralgemeningen over zijn land van herkomst, die zijn afgeleid uit individuele gevallen, te besluiten dat het individuele relaas dat hij brengt m.b.t. zijn problemen in Armenië onwaar zou zijn, dat de gebeurtenissen waarvan verzoeker het slachtoffer is geweest, tezamen met getuigenissen van andere Armeense politieke vluchtelingen, het beeld dat men in het Westen van Armenië heeft kan bijstellen, dat hijzelf een samenhangend verhaal heeft gebracht, vrij van contradicties, en dat de feiten die hij beschrijft in de context van het geweld en de spanningen die in Armenië steeds met verkiezingen gepaard gaan, niet onaannemelijk zijn."*

3.1.1. De neergelegde documenten kunnen -indien waarachtig- enkel verzoekers identiteit, gezinssamenstelling, professionele activiteiten en optreden in de kiescommissie staven maar niet zijn voorgehouden problemen. Verzoeker blijft in gebreke de kern van zijn asielrelaas, met name zijn politieke redenen vervolging te staven wat temeer klemmt nu dit strijdig is met de objectieve informatie toegevoegd aan het dossier. Verzoeker gaat eraan voorbij dat opdat er sprake kan zijn van een gegronde vrees voor vervolging de vrees van verzoekende partij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506). De commissaris-generaal wijst er dan ook terecht op dat dit in casu niet het geval is nu uit objectieve informatie toegevoegd aan het dossier (*"Subject related briefing 'Armenië'. Situatie van de oppositie in de context van de gebeurtenissen van februari/maart 2008 en de gevolgen ervan"*, 14 oktober 2010) blijkt dat personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 werden gearresteerd inmiddels -behoudens welbepaalde uitzonderingen- werden vrijgelaten. Voorts blijkt uit deze informatie dat sinds de aantreding van president Sargsyan de autoriteiten niet meer geneigd zijn om mensen om

politieke redenen aan te houden. Sindsdien hebben diverse politieke acties van de oppositie plaatsgevonden zoals petitie en een herdenkingsmeeting, en werd een amnestiewet door het parlement aangenomen op 19 juni 2009. Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met verzoekers voorgehouden profiel, die sympathisant is van de regeringspartij en geen lid is van de oppositie laat staan er een leidinggevende positie bekleedt, geen risico lopen op enige vorm van vervolging. Indien er toch politieke vervolgingen zouden plaatsvinden in Armenië worden deze *“breeduit aan het licht gebracht”*, zodat verwacht mag worden dat deze ook gestaafd kunnen worden aan de hand van documenten.

3.2. Verzoeker voert echter aan dat hij geen *“schriftelijke bewijzen”* kan neerleggen omdat de verkiezingsfraude waaraan hij had meegewerkt *“in de kleine kring van Ruben HOVSEPYAN en zijn aanhanger zijn gebleven”* maar meent dat zijn zaak uitzonderlijk is. In zoverre verzoeker als ambtenaar en sympathisant van de regeringspartij regelmatig optrad als lid/voorzitter van de kiescommissie, naar eigen zeggen mee verkiezingsfraude gepleegd zou hebben, en *“daar heel veel voor betaald”* werd (gehoorverslag CGVS, p.14) kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker vrijwillig een misdrijf pleegde tegen betaling. Zijn beweringen thans problemen te hebben met de burgemeester omdat hij weigerde nog langer fraude te plegen nu hij tot inzicht kwam omwille van zijn teruggevonden geloof kan bezwaarlijk overtuigen. Verzoeker toont immers niet aan officieel beschuldigd en vervolgd te zijn omwille van diefstal en valsmunterij. Indien verwacht wordt dat verzoeker het geld dat hij van hen had gekregen zou teruggeven *“dat is voor die valse echte zou geven. Anders veroordeeld zou worden”* (gehoorverslag CGVS, p.15) dan kan verwacht worden dat verzoeker dit zou documenteren. Verzoeker verklaart dat hij hierover geen informatie had en weigert uitdrukkelijk hiernaar te informeren *“ik wil ook niet proberen via collega's? (...) wat zou het veranderen? (...) wat moet ik weten? (...) wat was interessant?”* (gehoorverslag CGVS, p.21), en vertoont derhalve een uitgesproken desinteresse in de evolutie van zijn zaak, wat onaanvaardbaar is voor een kandidaat-vluchteling. Daargelaten dat de Raad niet inziet waarom de burgemeester het risico zou lopen dat zijn eigen fraude hierdoor aan het licht komt, toont verzoeker niet aan dat er enig verband bestaat tussen de gepleegde fraude en de valse beschuldigingen van diefstal en valsmunterij, hij baseert zich hiervoor louter op vermoedens *“misschien is het zo”* (gehoorverslag CGVS, p.14). Verder toont verzoeker niet aan dat hij geen hulp kon krijgen in Armenië noch dat hij desgevallend geen eerlijk proces kon krijgen.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert aan dat *“Aangezien het regime in Armenië weinig stabiel is, er telkens bij verkiezingen opnieuw geweld en spanningen oprijzen, met slachtoffers als gevolg, en gezien verzoeker als bekende voorzitter van opeenvolgende kiescommissies in de kijker loopt, is het risico voor hem reëel dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst ernstige schade zou lijden in de zin van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, conform art. 48/4 al. 2 b) van de Vreemdelingenwet.”*

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.4. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK